

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolai Cicoară,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de
Mariana Cicoară împotriva lui Nicolai Cicoară, intervenient accesoriu Direcția
Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani, cu privire la desfacerea căsătoriei,
stabilirea domiciliu copiilor minori, și cererea reconvențională înaintată de Nicolai
Cicoară împotriva Mariane Cicoară, intervenient accesoriu Direcția Asistență
Socială și Protecție a Familiei Fălești, cu privire la stabilirea domiciliu copiilor
minori,

împotriva deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 13 noiembrie 2017 Mariana Cicoară a înaintat cerere de chemare în
judecată împotriva lui Nicolai Cicoară, intervenient accesoriu Direcția Asistență
Socială și Protecție a Familiei Rîșcani, solicitând desfacerea căsătoriei încheiată cu
Nicolai Cicoară și stabilirea domiciliului copiilor minori xxxxx, născut la xxxxx și
xxxxx, născută la xxxxx, cu mama lor Mariana Cicoară.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Mariana Cicoară a indicat că la 7
noiembrie 2011 a încheiat căsătoria cu pârâtul Nicolai Cicoară, fiind înregistrată la
Oficiul Stare Civilă Fălești cu nr. 81.

Din căsătorie au doi copii minori, xxxxx, născut la xxxxx și xxxxx, născută la
xxxxx.

A invocat că pe parcursul conviețuirii împreună, relațiile dintre soți s-au
înrăutățit, iar în familie au apărut conflicte și neînțelegeri, iar toate încercările de a
păstra familia s-au soldat doar cu rezultate negative.

Mariana Cicoară a menționat că ea împreună cu fiica locuiesc în orașul
Rîșcani, iar pârâtul împreună cu feciorul, fără acordul ei, locuiesc în orașul Fălești.

Părțile nu au ajuns la un numitor comun în privința copiilor minori și a unui
loc separat, din care considerente reclamanta consideră că domiciliul ambilor copii
urmează a fi stabilit cu ea, deoarece în prezent pârâtul manifestă un dezinteres față
de creșterea, educația și sănătatea copiilor.

Totodată, Mariana Cicoară a remarcat că dispune de condiții materiale suficiente pentru a asigura un nivel de trai decent, adecvat, pentru sănătatea și dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală, educarea, cât și pregătirea profesională a copiilor minori.

Prin încheierea din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, în calitate de intervenient accesoriu în proces s-a atras Direcția Asistența Socială și Protecția Familiei Fălești.

La 5 februarie 2018 Nicolai Cicoară s-a adresat cu cerere reconvențională împotriva Mariane Cicoară solicitând stabilirea domiciliului copiilor minori cu tatăl lor, Nicolai Cicoară.

În motivarea cererii reconvenționale, Nicolai Cicoară a indicat că la 7 septembrie 2011 a înregistrat căsătoria cu Mariana Cicoară la Oficiul Stare Civilă Fălești. Împreună au doi copii minori: fiul xxxxx, născut la xxxxx și fiica xxxxx, născută la xxxxx.

A menționat că viața de familie în comun cu Mariana Cicoară a eșuat, deoarece nu găseau soluții comune, iar în rezultatul neînțelegerilor păstrarea familiei nu mai este posibilă.

La fel, a indicat că și incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire face imposibilă păstrarea în continuare a familiei.

A relatat că după ce fiul i-a povestit despre comportamentul reclamantei față de copii, în special că pleca de acasă, lăsându-i de vârstă fragedă fără supraveghere, este împotriva că domiciliul copiilor minori să fie stabilit cu ea, deoarece aceasta nu are posibilitate și dorință să-i crească, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lor fizică, intelectuală și spirituală.

Consideră că mama copiilor nu are interes de a crea condițiile necesare pentru educația și dezvoltarea copiilor minori.

Astfel că, pentru stabilirea domiciliului copiilor minori, este necesar de a lua în vedere vârsta acestora, starea sănătății, precum și particularitățile fiziologice și psihologice.

A remarcat că părinții lui (bunicii copiilor pe linia tatălui) au un caracter liniștit, sunt cumpătați și sunt foarte atașați de nepoți, cât și starea sănătății le permite să supravegheze copiii și să asigure îngrijirea cuvenită, criteriile care determină concluzia că domicilierea copiilor cu tatăl lor ar fi mai bună pentru ei.

Prin hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Mariana Cicoară împotriva lui Nicolai Cicoară, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

S-a desfăcut căsătoria dintre Mariana Cicoară și Nicolai Cicoară, înregistrată la 7 septembrie 2011, la Oficiul Stării Civile Fălești, cu nr. 81.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei s-a încasat de la Mariana Cicoară și Nicolai Cicoară în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 500% de unități convenționale, ceia ce constituie 100 lei de la fiecare.

S-a stabilit domiciliul copilului minor xxxxx, născut la xxxxx - cu mama Mariana Cicoară.

S-a stabilit domiciliul copilului minor xxxxx, născută la xxxxx - cu mama Mariana Cicoară.

S-a respins cererea reconvențională înaintată de Nicolai Cicoară împotriva Mariane Cicoară, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Fălești și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani, cu privire la stabilirea domiciliu copiilor minori.

În motivarea soluției, instanța de fond a menționat că, Mariana Cicoară dispune de toate condițiile de viață și de trai pentru a oferi copiilor un mod de viață decent, iar faptul stabilirii domiciliului cu mama copilului este în interesele primare a copiilor minori.

La fel, instanța a reținut că indiferent de faptul stabilirii domiciliul copiilor minori împreună cu mama acestora, pârâtul are drepturi și obligații egale față de copii.

La 11 iulie 2018, Nicolai Cicoară a declarat apel împotriva hotărârii din 14 iunie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Nicolai Cicoară și s-a menținut hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani.

La 27 februarie 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 192), Nicolai Cicoară a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 14 iunie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă parțial acțiunea inițială înaintată de Mariana Cicoară, desfăcută căsătoria dintre Mariana Cicoară și Nicolai Cicoară, înregistrată la 7 septembrie 2011, la Oficiul Stării Civile Fălești, cu nr. 81, cu respingerea în rest a acțiunii inițiale ca fiind neîntemeiată și admiterea integrală a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului, Nicolai Cicoară a invocat că consideră decizia ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale garantate de art. 6 §1 CEDO și de art. 1 Protocolul adițional nr. 1 la CEDO

La 4 aprilie 2019 Mariana Cicoară a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul menționează că recursul împotriva deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost declarat la 27 februarie 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Nicolai Cicoară, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Nicolai Cicoară.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari